

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Fiák István ügyvéd (1054 Budapest, Hold u. 6. I/1.) által képviselt (.....) felperesnek a dr. Szabó János Zoltán ügyvéd (1095 Budapest, Soroksári út 138.) által képviselt (.....) alperes elleni kártérítés iránti perében a Fővárosi Bíróság 2007. január 15-én kelt 12.G.41.402/2004/27. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben - a perköltségre is kiterjedően - megváltoztatja, a marasztalás összegét 11.439.210 (tizenegymillió-négyszázharminckilencezer-kétszázöt) forintra leszállítja, mellőzi az ítélet felperest 2.500.000 (kétfmillió-ötszázezer) után 2002. január 18-tól késedelmi kamat fizetésére kötelező rendelkezését.

Kötelezi felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg alperesnek 2.160.000 (kétfmillió-százhatvanezer) forint első- és másodfokú együttes perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Felperes, mint megbízó és alperes, mint megbízott között a felperes részére nyújtandó folyamatos könyvelés és üzletviteli tanácsadásra az 1997. évre 1997. április 2-án, 1998. január 1-jétől kezdődő időszakra 1998. január 15-én megbízási szerződés jött létre. Mindkét szerződés tartalmazta, alperes szolgáltatásai teljesítése során szakértő szervezettől elvárható gondossággal köteles eleget tenni a szerződésben vállalt kötelezettségének, és alperes a megállapításai megalapozottságáért felelősséget vállal.

A felek 2000. február 9-én megállapodtak a jogviszony 1999. december 31-i megszüntetésében azzal, felperes 8.000.000 forint kártalanítást fizet az alperesnek a szerződés megszűnésével jelentkező többletköltségek fedezésére akként, ezen összeg a szerződés megszűnésének időpontjában esedékes, és késedelmes fizetés esetén 2000. február 14-től a jegybanki alapkamat számítandó fel.

A 6. pont kimondta, „a könyvelés időszakára vonatkozólag, amely 1997-1999-ig terjed”, alperes felelősségbiztosítással rendelkezik, mely keretén belül a későbbiekben megállapításra kerülő esetleges hatósági megállapítások következményeit vállalja.

A 8. pont értelmében alperes a megszűnést követő két gazdasági évig szakértői szintű közreműködést vállalt az 1997. és 1999. közötti időszakra vonatkozó hatósági ellenőrzéseknél, míg a felperes vállalta, ezen tevékenységért 2001. december 31-én 2.000.000 forint + áfa összeget fizet alperesnek akkor is, ha az adott időszakra APEH ellenőrzés nem történt, vagy nem tartott igényt a szakértői tevékenységre.

Ugyanezen a napon a felek további két szerződést - fizetési megállapodást és megbízási szerződést - is kötöttek.

A fizetési megállapodásban rögzítették, a szerződés megszüntetésének időpontjában felperes 12.137.500 forinttal (77/99. számú 4.375.000 forint összegű, 84/99. számú 4.375.000 forint összegű, a 220010. számú 2.500.000 forint összegű megbízási díj számlák és a 220009. számú számítástechnikai eszközökre vonatkozó 887.500 forint összegű számla ellenértéke) tartozik alperesnek, mely összegre felperes alperes teljesítését elismerte és vállalta 6 hónapon belüli megfizetését. Úgy rendelkeztek, hat hónapos teljesítés esetére alperes nem számít fel késedelmi kamatot.

A megbízási szerződéssel felperes 2000. január 1. és 2000. április 15-i időszakra további tevékenység (adóbevallások, éves beszámoló elkészítése) ellátásával bízta meg alperest, melynek díját áfával 3.750.000 forintban, a fizetési határidőt az éves beszámolót elfogadó határozatot követő 15 napon belüli időtartamban jelölték meg. (A 3.750.000 forint díjat alperes 220021. számú számlával számlázta le, melyből felperes 2000. június 29-én 1.250.000 forintot megfizetett.)

Az Adó és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal (APEH) felperesnél 1995-1999. évekre vonatkozóan adóellenőrzést végzett.

Ezen időszakra 84.660.000 forint adókülönbözlet megfizetését írta elő, ezen belül az 1997-1999. éves időszakra lefolytatott vizsgálat felperes terhére különböző adójogcímeken (társasági adó, szja, áfa, egészségügyi hozzájárulás) 17.056.000 forint adókülönbözletet állapított meg.

Az eljárás eredményeként továbbá az adóhatóság 1995-1996., és 1997-1999. évekre kimutatott adókülönbözetek után külön határozatokkal összesen 107.041.000 forint késedelmi pótlékot, 46.604.000 forint bírságot, 100.000 forint mulasztási bírságot állapított meg. (Az 1997-1999. évekre megállapított adókülönbözet után 11.475.000 forint késedelmi pótlék fizetési kötelezettséget írt elő.)

Felperes 2000. október 3-án értesítette alperest, az Adó- Pénzügyi Ellenőrzési Hivatallal folytatott egyeztetések és belső ellenőrzések alapján jelentős adóhiány került feltárára, a nyilvántartott követelés összegét mindaddig nem fizetik ki, amíg a vizsgálat véglegesen le nem zárul és az alperes felelőssége az adóhiány vonatkozásában nem állapítható meg.

Az APEH a határozatokkal szembeni felperesi méltányossági kérelemre az összesen kirótt késedelmi pótlékot 15.000.000 forintban állapította meg, míg a bírságot és mulasztási bírságot elengedte, illetőleg 0 forintra mérsékelte.

Felperes a 84.660.000 forint adókülönbözetet és a 15.000.000 forint késedelmi pótlékot 2001-ben megfizette.

Felperes 2002. február 7-én arról értesítette alperest, az adóhatóság az adóhiány okát a szakszerűtlenül elvégzett könyvelői munkában jelölte meg, amely kárért alperes felelősséggel tartozik. (Felperes összeget nem jelölt meg.)

Alperes 2004. április 22-én a felek közötti elszámolásra javaslatot terjesztett elő, majd 2004. augusztus 24-én felperes ellen felszámolási eljárást kezdeményezett.

Felperes 2004. augusztus 31-én előterjesztett fizetési meghagyással indult perben alperest helytelen költségelszámolásból eredő 1.094.000 forint társasági adó, 15.000.000 forint késedelmi pótlék és 4.350.199 forint késedelmi kamat, összesen 20.444.199 forint kártérítés, és ezen összeg után 2000. február 9-től 2001. december 31-ig évi 20 %, 2002. január 1-jétől a kifizetésig évi 11 % kamat, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni a Ptk. 339.§-a alapján.

Az adóhatósági határozatokra hivatkozva állította, kára alperes szakszerűtlen, hibás könyvviteli tevékenysége, téves jogszabály értelmezése folytán merült fel. Ebből következően került sor az adóhiányok, adókülönbözetek megállapítására, és ennek következményeként a késedelmi pótlék kiszabására, ezért alperes a társasági adó és késedelmi pótlék összegét megtéríteni tartozik.

Állította, miután ezen adó és késedelmi pótlék összegek 2001. június 20-i eredeti esedékességgel kerültek előírásra, alperest 4.350.199 forint kamatfizetési

kötelezettség is terheli. A kamatokra nézve táblázatot mellékel, valamint egyebek mellett csatolta az alperesi elszámolási javaslatra nézve a által készített szakvéleményt. A szakvélemény alperesi tartozásként a keresetben megjelölt tételeket mutatta, míg felperes alperessel szemben 2004. április 20-án fennálló tőketartozását 15.262.500 forintban állapította meg.

Felperes ellenőrző szakvélemény beszerzése céljából igazságügyi szakértő kirendelését is indítványozta.

Alperes a kereset elutasítását, felperes perköltségben marasztalását kérte. A keresetet jogalapjában és összegszerűségében is vitatta. Előadta, a csatolt szakvélemény szakmailag megalapozatlan, elbírálásra alkalmatlan. Hangsúlyozta, felperes az adóellenőrzési eljárásba, így a jogorvoslat és a méltányossági kérelem előterjesztésébe sem vonta be, nem szerződésszerűen járt el és megsértette a Ptk. 340.§-át is, ezzel elvesztette az esetleges szakmai hibából származó kár felelősségbiztosítás terhére történő rendezésének lehetőségét.

Kiemelte, jogviszony hiányában felperes az 1994-1995. évet érintő adókötelezettség tekintetében az 1.094.000 forint összegű igényt nem érvényesítheti. A 4.350.199 forint kamat tekintetében előadta, felperes a kártérítési igényét korábban nem jelentette be, ezért legfeljebb a kereset benyújtásától érvényesíthet késedelmi kamatot, de ezen tétel az alapul szolgáló kártérítési részkövetelések megalapozatlansága miatt sem követelhető. Ezen összeg után igényelt késedelmi kamat pedig kétszeres követelésnek felel meg.

Felperes bejelentette, alperes a felszámolási eljárásban érvényesített követelését engedményezte 2000. október 4-én a-re, a követelésnek alperes már nem jogosultja.

Az elsőfokú bíróság szakértői bizonyítást folytatott. A kirendelt igazságügyi adó- és könyvszakértő feladatává tette a felek közötti elszámolás felülvizsgálatát a magánszakvéleményre is kiterjedően.

A szakértő a 2006. március 23-án kelt szakvéleményében felperes kártérítési követelésére nézve az 1997. január 1. napjától 1999. december 31-ig tartó időszakot vizsgálva kifejtette, az 1.094.000 forint adókülönbözet felmerülése nem hozható összefüggésbe az 1997 január 1-jei időszaktól könyvelő alperessel. Rögzítette, felperesnek maximálisan, - helyesen számítva - 11.457.000 forint összegű többletkötelezettsége származhatott csak a késedelmi pótlék kirovásával. Az adókülönbözet egyes jogcímeit, az adóhatóság megállapításait vizsgálva arra a következtetésre jutott, alperes nem mindenben szakértői gondossággal járt el, azonban a felperes részéről többen (vezetői pozícióban lévő személyek döntéseket végrehajtó munkavállalók) közrehatottak a kár bekövetkezésében. A vezetői döntést hozó személyek magatartása felróhatóságának aránya 50 %-ot, a gazdasági

események lefolyásához közvetlenül kapcsolódó személyek magatartása felróhatóságának aránya 40 %-ot is elérte, a fennmaradó 10 % arány terheli azokat, akik a gazdasági eseményeket a számviteli és más szabályok szerint rögzítik, elkészítik az összesített pénzügyi kimutatásokat, bevallásokat, valamint ezeket ellenőrzik. Mindezekre tekintettel a felperes 15.000.000 forint összegre előterjesztett kártérítési igényének maximális tőkeösszegét 1.145.700 forintban, 2006. március 31-ig számított kamatát 177.590 forintban, a kárigényt összesen 1.323.290 forintban jelölte meg. A gazdasági események tételes ellenőrzése eredményeként az alperes „jogos” tőkekövetelése összegét 15.262.500 forintban munkálta ki, mely az elismert 12.762.500 forint és 2002. január 10-én beérkezett, de vitatott 2.500.000 forint követelésből áll. A szakvélemény továbbá az egyes részösszegek után az esedékességtől 2006. március 1-jéig terjedő időtartamra a 10.417.437 forint kamattartozást mutatott ki. (Szakvélemény 10. számú melléklete)

Alperes a szakvélemény elkészültét követően viszontkeresetet terjesztett elő. Módosított viszontkeresetében felperest 13.939.210 forint, valamint ezen összegből 8.000.000 forint után 2000. február 14-től a megfizetésig, 2.500.000 forint után 2002. január 18-tól a megfizetésig jegybanki alapkamat mértékű, 4.375.000 forint után 1999. december 10-től 2006. június 29-ig, 3.375.000 forint után 2000. június 30-tól 2000. július 12-ig, 2.375.000 forint után 2000. július 13-tól szeptember 1-jéig, 1.375.000 forint után 2000. szeptember 2-től a kifizetésig a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű, 887.500 forint után 2000. január 6-tól augusztus 31-ig 20 %, 2006. szeptember 1-jétől a kifizetésig a jegybanki alapkamat mértékű, valamint 3.750.000 forint után 2000. január 6-tól június 29-ig évi 20 %, 2.500.000 forint után 2000. június 30-tól augusztus 31-ig 20 %, 2000. szeptember 1-jétől a jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamat, továbbá perköltség megfizetésére kérte kötelezni a Ptk. 474.§ (1) és a Ptk. 478.§ (2) bekezdése alapján. Állította, felperes nem fizetett meg részére a 12.137.500 forintból 2.262.500 forint megbízási díjat, továbbá nem fizette meg a 8.000.000 forint kártalanítási összeget, a szakértői közreműködésért járó 2.500.000 forintot, továbbá egyebek mellett mérlegkészítésért felszámított 3.750.000 forintból fennmaradt 2.500.000 forintot, összesen 15.262.500 forintot. Ezen összeget csökkentve a szakvéleményben kimunkált és általa elismert 1.145.700 forint kárösszeggel, és ráeső kamattal (177.590 forint) határozta meg viszontkeresete tőkeösszegét. A jogalap és az összegszerűség tekintetében a felperessel létrejött szerződésekre, szerződésmegszüntető megállapodásra, a kirendelt szakértői vélemény megállapításaira hivatkozott.

Felperes a viszontkereset teljes elutasítását, a magánszakvélemény elfogadását, alperes keresete szerinti marasztalását kérte. Kifejtette, az alperestől elvárható lett volna, a vezetés részre megfelelő tájékoztatást nyújtson az egyes gazdasági események dokumentálásának olyan módjáról, hogy azzal elkerülhetővé váljék az 1997-1999. évek között társasági adóban 2.678.000 forint, forgalmi adóban 5.747.000 forint adóteher, és ehhez kapcsolódóan késedelmi pótlék megfizetése.

Sérelmezte, a szakértő abból a feltevésből indult ki, a vezetés az alperes szakértői tevékenységének végzése során megfelelően tájékoztatásra került, és közrehatás mértékének megállapítására szubjektív ismérvek alapján került sor. Álláspontja szerint megalapozatlan alperesi követelésként elismerni az el nem végzett szakértői szolgáltatásért járó összeget, a szerződés azon része pedig, amely a munka el nem végzése esetére is kifizetni rendeli a díjat, semmis.

Hivatkozott arra is, alperes megállapíthatóan hibásan teljesített, díj nem illeti meg.

Az elsőfokú bíróság 2007. január 15-én kelt 12.G.41.402/2004/27. számú ítéletével felperes keresetét elutasította. Kötelezte felperest alperes részére 13.939.210 forint, valamint 7.822.410 forint után 2000. február 14-től a megfizetésig, 2.500.000 forint után 2002. január 18-tól jegybanki alapkamat mértékű; 4.375.000 forint után 1999. december 10-től 2006. június 29-ig, 3.375.000 forint után 2000. június 30-tól 2000. július 12-ig, 2.375.000 forint után 2000. július 13-tól szeptember 1-jéig, 1.375.000 forint után 2000. szeptember 2-től a kifizetés napjáig jegybanki alapkamat kétszerese mértékű; 887.500 forint után 2000. január 6-tól augusztus 31-ig 30 %, 2006. szeptember 1-jétől a kifizetésig jegybanki alapkamat mértékű, 2.500.000 forint után 2000. június 30-tól augusztus 31-ig 20 %, 2000.szeptember 1-jétől a kifizetésig jegybanki alapkamat mértékű késedelmi kamat, valamint 2.067.850 forint perköltség megfizetésére. Az ítélet indokolásában rámutatott, a Ptk. 474.§-a és a Ptk. 478.§ (1) bekezdése alapján a hibás teljesítés nem zárja ki az alperesi igényérvényesítést. Kifejtette továbbá, a felek között létrejött megbízási jogviszonyra figyelemmel a Ptk. 478.§ (2) bekezdése alapján a díjcsökkentés mértéke volt meghatározandó. A szakvéleményben foglaltakra figyelemmel az alperesnek járó díjazás 1.323.290 forinttal volt csökkenthető, az alperes módosított (leszállított) viszontkeresetének helyt adott, elutasítva a keresetet.

Az ítélettel szemben felperes fellebbezett jogi képviselő útján. Fellebbezését 2007. szeptember 12-én kiegészítette. Keresetét leszállítva már csak a 15.000.000 forint és ezen összeg után 2001. június 20-tól járó késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni alperest a viszontkereset elutasítása mellett. Előadta, alperes oly mértékben teljesített hibásan, hogy az adóhatóság eredetileg 92.041.000 forint késedelmi pótlék megfizetését írta elő, melynek csökkentése felperes közreműködésének következménye. Az alperesi magatartás következtében mentesülnek díjfizetési kötelezettségük alól. Sérelmezte, az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta az igazságügyi szakértői véleményre tett észrevételeit, a magánszakértő megállapításait, nem tért ki a szakvélemények közötti ellentmondásokra. Azt is kifogásolta, az elsőfokú bíróság nem értékelte alperes „tartozáselismerő nyilatkozatát”, azt, hogy felelősségbiztosítása keretében vállalta az esetleges hatósági megállapítások jogkövetkezményeit. Kifogásolta, nem tért ki az alperesi követelés-re történt engedményezéséről, és annak továbbengedményezéséről írtakra sem. Utalt e körben azon beadványára (2005. március 25.), amelyben állította, az „engedményezés visszavonására” csak felperesi hozzájárulással kerülhetett volna sor, tekintettel a felperes és a közötti,

2001. május 25-én létrejött, az alperessel szemben fennálló felperesi követelés behajtására vonatkozó megbízási szerződésre. Arra is hivatkozott a szakértői vélemény nem fogadható el, a szakértő kompetenciáját meghaladóan, tévesen minősítette az alperesi követeléseket, különösen, azokat „jogos” követeléseknek ismerte el. Egyebek mellett állította, alperes felelőssége az 1996-os évre vonatkozó társasági és személyi jövedelemadó bevallás tekintetében is fennáll. Hangsúlyozta, alperes folyamatos üzletviteli tanácsadást is köteles volt nyújtani, fel kellett volna hívnia megbízója figyelmét a költségként le nem írható számlákra, feladatkörébe tartozott a gazdasági eseményekre vonatkozó számlák ellenőrzése, előírások szerinti felülvizsgálata, hiányos bizonylatok korrekcióra visszaadása, kapcsolattartás. Alperes kártérítési felelőssége mindazon károkért fennáll, amelyek nem a megbízó tájékoztatási, okirat átadási mulasztásából eredtek. Sérrelmezte, a szakértő felperes terhére értékelte a bevételszerző tevékenységgel össze nem függő bizonylatok lekönyvelését, és túlzott jelentőséget tulajdonított a vezetés döntéseinek, tevékenységének, ebből következően kifogásolta a megállapított felróhatósági arányt is. Hangsúlyozta, alperesnek róható fel a teljes kárösszeg. Kiemelte azt is, a szakvéleményben foglaltakkal szemben a késedelmi kamat fizetés kezdőidőpontjának a károkozás, vagyis a késedelmi pótlék adóhatóságnak történt 2001. június 20-i megfizetésének időpontja tekintendő. Hivatkozott arra is, alperes már a 2000. október 3-i leveléből értesült az APEH vizsgálatról, abba önként is bekapcsolódhatott volna, ennek hiányában nem illeti meg a 2.000.000 forint + áfa rendelkezésre állási díj.

Alperes ellenkérelmében és annak 2007. november 29-i kiegészítésében az ítélet helybenhagyását, felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte helyes indokai alapján. A magánszakvéleményt továbbra is az ítélezés alapjául elfogadhatatlannak tartotta. Az engedményezés körében előadottakra úgy nyilatkozott, az a per érdemi elbírálását nem érinti, a követelés engedményezése korábban történt, majd a követelés visszaszállt, eljárása ezért jogszerű. Hangsúlyozta, az elsőfokú bíróság olyan helytálló, részletesen kidolgozott, megindokolt szakvéleményre alapította ítéletét, amely a magánszakvéleményre alapított kereset megalapozatlanságára is kitért. Kiemelte azt is, a szakvéleményben a szakértő a kompetenciájába tartozó számviteli szakkérdésekben foglalt állást, a szakértő tevékenységét szakmai szempontból értékelte. Vitatta, hogy az 1996. év könyvelése, valamint a számviteli bizonylatok mögött álló gazdasági tartalom ellenőrzése, vizsgálata a feladatát képezte volna, mivel az az ügyvezetés feladata, mint ahogy az is, melyik számlát melyik költségviselő munkához, szervezethez kell lekönyvelni. Állította, kötelezettségvállalása arra az esetre vonatkozott, ha a szakmai mulasztását jogerős bírósági határozat szerződéssel okozott kár jogcímén megállapítja. Hangsúlyozta, felperes az együttműködési kötelezettséget félreértelmezve megalapozatlanul tagadja meg a 2.000.000 forint+áfa rendelkezésre állási díj megfizetését.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság határozatát a fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel részben megalapozott.

A Ptk. 474.§ (1) bekezdése értelmében a megbízási szerződés alapján a megbízott köteles a rábízott ügyet ellátni.

A Ptk. 478.§ (1) és (2) bekezdése szerint a megbízó főszabályként díj fizetésére köteles, ugyanakkor a díjat csökkentheti, illetőleg a kifizetést megtagadhatja, ha bizonyítja, az eredmény részben, vagy egészben olyan okból maradt el, amelyért a megbízott felelős.

A jelen perben felperes alperessel szemben módosított keresete szerint nem szakszerű, „hibás” teljesítésből eredő 15.000.000 forint összegű követelést érvényesít, míg ezzel szemben áll az alperesi, a felek között a jogviszonyt lezáró, illetve elszámolásból eredő módosított viszontkereseti igénye.

Az elsőfokú bíróság tehát helytállóan vizsgálta a Ptk. 478.§ (2) bekezdése szerint a díjcsökkentés lehetséges mértékét.

Felperes az alperes követeléséből lényegében csak a 2000. február 9-i, a jogviszonyt megszüntető megállapodás 8. pontjában foglalt 2.000.000 forint+áfa, összesen 2.500.000 forintos tételt vitatta, mint el nem végzett munkáért járó díjat. E körben a fellebbezés megalapozott volt.

Az említett rendelkezés helyes értelmezése szerint ugyanis a kikötött szakértői díjra hatósági ellenőrzés esetén akkor tarthatott igényt az alperes, amennyiben közreműködését az ellenőrzés során felajánlja, felperes pedig tevékenységére ennek ellenére nem tart igényt, az alperesi közreműködéstől elzárkózik.

A 2000. október 3-i adóellenőrzés folyamatban létéről tájékoztató levél ismeretében pedig alperestől elvárható lett volna, hogy szakértői közreműködését felperesnek felkínálja. A perben adat erre nézve nem merült fel, alperes sem állította, hogy az ellenőrzésben való részvételi szándékát felperesnek jelezte volna, s ennek ellenére felperes a közreműködésétől elzárkózott volna. A 2002. január 9-én kelt A0955731. számú számlában érvényesített 2.000.000 forint+áfa (összesen 2.500.000 forint) összeg vonatkozásában tehát az alperesi viszontkereset megalapozatlan, ezen összegre alperes nem tarthat igényt.

A továbbiakban - a felperesi követelés vonatkozásában - azt kellett megállapítani, az elsőfokú bíróság helytállóan támaszkodott a által készített szakvéleményre. Kétségtelen, a szakértő helyenként hatáskörén túlterjeszkedve jogi

megállapításokat is tett. A szakértő azonban abban a szakkérdésben egyértelműen állást foglalt, hogy az APEH által az 1997-1999. évi adóterhekre kirótt 11.457.000 forint késedelmi pótlék összegből alperes „mulasztására”, nem mindenben szakszerű eljárására 1.323.290 forint késedelmi pótlék vezethető vissza (áll arányban). Ezért a szakértői véleményt az elsőfokú bíróság helytállóan fogadta el ítélezése alapjául, helytállóan csökkentette ezen összeggel a megbízási díjat, e tekintetben tehát a felperes fellebbezése alaptalannak bizonyult.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján részben - a perköltségre is kiterjedően - megváltoztatta, a marasztalás összegét 2.500.000 forinttal leszállította, s mellőzte ezen összeg utáni késedelmi kamatra vonatkozó rendelkezést.

A pernyertesség-pervesztesség megváltozott arányára tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján kötelezte felperest az alperes részére a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés b) pontja, (5)-(6) bekezdése és 4/A.§ (1)-(2) bekezdése alkalmazásával megállapított, áfát is magában foglaló ügyvédi munkadíj, lerótt illetékek, valamint felperes által előlegezett szakértői díj figyelembe vételével megállapított első- és másodfokú együttes részperköltség megfizetésére.

Budapest, 2007. december 14.

. Rózsa Éva s.k.
a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s.k.
előadó bíró

. Felker László s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Sárközi Veronika
bíróügyi ügyintéző